

Austrija dakle mora pod svima opstojateljstvima biti neprestano neprijatelj srbske države: sporazumjenije dakle i sloga sa Austrijom jest za Srbiju politička nemogućnost; jer bi ona sebi s tim sama uže na vrat bacila.

Samo Austrija i Rusija mogu raditi o propasti i razdeljenju turskog carstva. One se o tome brinu. Rusija ovo stanje već od mnogo godina prepravlja i priugotavlja. Sad već i Austrija ne može inače, nego mora i ona pomagati i za sebe gledati kao što je i pri razdeljenju Poljske činila. Prirodno je da se sve ostale sile pod predvoditeljstvom Francuske i Engleske ovom raširavanju i povećanju Rusije i Austrije protive. One će može biti smatrati za najbolje sredstvo, kojim bi se ovo razdeljenje preduprediti moglo, da se tursko carstvo u jednu novu nezavisnu hristijansku državu promeni jer ovako bi se prazno mesto posle propasti Turske ispunilo i tako bi se samo moglo ravnovjesije evropejsko u celosti zadržati. Osim ovoga druge pomoći nema.

Srbska država, koja je već srećno počela, no koja se rasprostraniti i ojačati mora ima svoj osnov i temelj tvrdi u carstvu srpskom 13-oga i 14-og stoljetija i u bogatoj i slavnoj srpskoj istoriji. Po istoriji ovoj zna se da su srbski carevi počeli bili grčkom carstvu mah otimati i skoro bi mu konac učinili te bi tako na mesto propadšeg istočno-rimskog carstva srbsko-slavensko carstvo postavili i ovo naknadili. Car Dušan Silni primio je već grb carstva grčkog. Dolazak Turaka prekinuo je ovu promenu i preprečio je ovaj posao za dugo vreme, no sad, pošto je sila turska slomljena i uništena tako reći, treba da počne isti onaj duh dještovovati, prava svoja na novo tražiti, i prekinuti posao na novo nastaviti.

Ovaj temelj i ove osnove zidanja carstva srbskog valja dakle sad od razvalina i nasutima sve većma čistiti i osloboditi, na vidik izneti i tako na ovako tvrdom i stalnom istoričeskom fundamentu novo zidanje opet preduzeti i nastaviti. Črez to će ovo predprijetje u očima sviju naroda a i samih kabineta, neiskazanu važnost i visoku vrednost zadobiti; jer ćemo ond mi Srbi pred svet izići kao pravi naslednici velikih naših otaca, koji ništa novo ne čine no svoju dedoviu ponavljaju. Naša dakle sadašnjost neće biti bez sajuza sa prošlošću nego će ova sačinjavati jedno zaviseće, sastavno i ustrojeno celo, i za to Srbstvo, njegova narodnost i njegov državni život stoji pod zaštitom svetog prava istoričeskog. Našem težanju ne može se prebaciti, da je ono nešto novo,